

Dosar de prezentare

Sala George Constantin

Prima reprezentație: 26 mai 2017

Mărimea contează

de Neil LABUTE

Traducerea: **Irina Velcescu**

Regia: Cristi Juncu

Distribuția:

Helen – Raluca Tița

Tom – Tudor Aaron Istodor / Andi Vasluianu

Carter – Vlad Zamfirescu

Jeannie – Irina Velcescu

Scenografia: Cosmin Ardeleanu

Durată: 2h (fără pauză)

Sufleur: Raluca Jugănar-Grosu

Regizor tehnic: Anca Varga

O producție a Teatrului *Nottara*

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București

tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80

e-mail: marketing@nottara.ro

Casa de bilete: 021 317 41 01

PMB
Primăria
Capitalei

SINOPSIS:

Helen, o fată inteligentă și jovială, dar considerată de ceilalți „cam grasuță”, îl cunoaște pe firavul Tom, iar povestea de dragoste care se înfiripă între ei este greu încercată de presiunile unui mediu artificial, în care ceea ce spun ceilalți e mai important decât adevărul interior sau decât frumusețea interioară. *Mărimea contează* este un spectacol care ridică o serie de probleme dureroase, ce țin de felul în care, în societatea contemporană, accentul se pune pe aspectul fizic, ca punct de plecare pentru construirea oricărui tip de relație. În spectacolul lui Cristi Juncu observăm neputința și, în esență, drama personajelor de a nu putea să își dea frâu liber sentimentelor și să trăiască așa cum le dictează conștiința, simțindu-se îngrădiți de prejudecățile celorlalți. Cu toții sunt prizonieri într-o închisoare clădită de ei înșiși, dar pe care nu au curajul să o dărâme. Și atunci preferă să își sacrifice propria fericire.

EXTRASE DIN TEXT:

Helen: Țsta ar fi cel mai bun moment să-mi zici ceva drăguț. Dacă-ți pasă cât de cât de... sentimentele mele.

Tom: Știu, mă... Helen, a fost un gest foarte frumos din partea ta.

Helen: Doamne-Dumnezeule!

Tom: Ce-i?

Helen: Nu, nimic... cum ai zis așa la trecut. M-am speriat.

Tom: Nu, adică... „este”, pe bune. Și apreciez foarte tare.

Helen: Dar ce? Doamne, ce n-aș da să apară acum alea o mie de corăbii...

Tom: Da... Uite, Helen... m-am gândit... Cred că ești o femeie extraordinară, chiar cred asta. Și îmi place mult ce se întâmplă între noi. Cum stăm noi împreună, dar mă gândesc că, poate, nu știu, nu ne-ar prinde rău să ne dăm puțin timp, nu știu... poate dacă ai accepta slujba aia. Ne-am putea da seama dacă suntem... habar n-am.

Helen: Wow, asta-i un pic cam... de ce să fac asta?

Tom: Ascultă, dacă am trăi în altă epocă sau într-un loc în care să nu fie nimeni în jur... ca pe insula aia din film – ăla cu Sinatra – atunci totul ar fi ok. N-aș mai fi așa de paranoic cu tot ce zic oamenii din jur. Sau chiar cu ce gândesc. Atunci am fi doar noi doi. Și-ar fi minunat. Perfect. Dar... se pare că mă atinge ce zic ălalți despre mine, și da, poate că asta nu mă face o persoană prea profundă sau curajoasă sau, alt cuvânt, habar n-am. E călcâiul lui Ahile pentru mine sau așa. Sunt...

Helen: Tom, nu face asta. Te rog, nu! Putem să... habar n-am...

Tom: Nu, trebuie... dacă mă opresc acum n-o să mai pot să... termin, așa că... Helen, lucrurile sunt complicate, așa-i viața. Știu că nu te merit cu tot ce ai tu de oferit, îmi dau seama de asta. Aș vrea să fiu mai bun, să fac bine, să iau decizia bună, decizia care trebuie, dar... nu pot. Nu pot. Adică de abia am condus până aici, că mi-au tremurat mâinile tot drumul. Pe bune. Îmi săreau de pe volan. Și pe oamenii ăștia îi cunosc. ăștia sunt... n-o să fiu în stare să trec prin asta, în fiecare zi. Doamne, uită-te la mine. Îmi pare groaznic de rău și mi-aș dori să spun ce voiai tu să auzi. Pe bune. Aș fi tare bucuros să fac pe cineva fericit acum. Adică pe cineva pentru care simt atâta... dragoste. Da, dragoste. Dar câteodată nu-i de ajuns, înțelegi? Toată dragostea mea nu-i de ajuns să nu-ți mai pese că lumea se holbează la tine... mă simt de parcă mă înec – căcat – și nu cred că pot... Nu mai vreau să lupt. Nu sunt destul de puternic, așa că o să fac pluta o vreme. Să văd dacă pot să-mi țin capul deasupra apei. Cred că asta simțeam nevoia să-ți spun acum. Că nu sunt curajos... tot timpul am crezut că pot să fiu, dar sunt slab și fricos, Helen. Și nu mă fac mai bun. Nu în viitorul apropiat, în orice caz...

***

Argumentul autorului

Piesa reflectă cu siguranță aspecte din cultura americană și a fost populară în teatrele americane, dar, din fericire pentru mine, a avut priză și în multe alte țări, la numeroși artiști. Adesea, piesa se traduce pur și simplu prin „Gras”, ceea ce mi se pare interesant. Cred că oamenii au rezonat cu subiectul din piesă într-un fel care trece dincolo de contextul poveștii și adesea citesc într-o relație „interzisă”, o explicație pentru orice relație pe care au avut-o și a eșuat din cauza altora sau a societății, care o privea dezaprobator (și prin asta mă refer la motive ce țin de rasă, credință, culoare, orientare sexuală etc.).

Neil LaBute

Argumentul actorilor:

Raluca Tița: Mi-am construit personajul, Helen, cu ajutorul regizorului și al colegilor mei, Vlad Zamfirescu, Tudor Istodor și Andi Vasluianu. Mă identific cu personajul, prin prisma anumitor experiențe de ordin social și sufletesc. În trecut și eu am fost o persoană care a avut probleme cu greutatea și am avut destule dificultăți în acest sens. Lumea se poate dovedi extrem de cinică în tendința ei spre perfecțiune, spre normă...

Trebuie să faci constant modelelor promovate în societății. Trebuie să te încadrazi în anumite tipare, uzanțe, ca oamenii să te accepte. Spectacolul dezbată un subiect actual, vorbim despre obezitate ca subiect de neconformare socială. Mare parte a femeilor se vor identifica, desigur, cu personajul din acest spectacol, nu doar din prisma problemelor legate de trup, de look. E vorba despre orice nemulțumire care apare în viața lor și care, în timp, dezvoltă linii mari între tine și lume.

Vlad Zamfirescu: Din păcate, așa suntem construiți. Sau spre acolo ne îndreptăm! Ne uităm mult prea puțin la conținut și mult prea mult la forme, la formă. Un extras din piesă, un fragment al personajului meu, vă va convinge de acest lucru: „Știi ceva? Gata bani! Și asta nu ca să te împac pentru ce am zis sau n-am zis. Maică-mea era grasă. E! Te înțeleg cum e sau și de ce îți era rușine. Te înțeleg perfect. La mall mergeam cu trei metri în fața ei. Propria mea mama. Am 15 ani și îmi fac probleme din orice și am un luptător de sumo care se târaie după mine în halat. Mai rău de atâta nu se poate. Ea era de vină. Nu avea vreo boală sau mai știu eu ce probleme cu tiroida. Băga în ea căcaturi încontinuu și hop... 120 de kilograme. Tata muncea până târziu. În weekenduri juca golf. Știam că din cauza ei. Sigur! Cum poți să iubești ceva care arată așa?”

Andi Vasluianu: Noi am lucrat la acest proiect cu ani în urmă. Inițial, Juncu a dat niște audiții pentru rolul acesta, Tom. Pe mine nu m-a chemat la audiții. În acest context, eu l-am sunat și i-am spus că mi-aș dori să vin și să fac rolul acesta deoarece îmi place foarte mult personajul. Juncu mi-a zis: „N-ai tu ce să cauți în rolul acesta. Nu te potrivești deloc. Dacă vrei tu, vino!”. La probe i-a plăcut atât de mult, încât m-a luat în distribuție. Așa a început totul! Construcția personajului a evoluat odată cu Juncu. Eu trebuia să arunc la gunoi siguranța, deoarece personajul în sine este un om nesigur, timid, umbros. Am ajuns, după părerea mea și a regizorului, acolo unde doream din punct de vedere artistic. Esența mesajului se rezumă la cât de ancorați suntem noi în malaxorul acesta contemporan al imaginii. Suntem atât de slabi din punctul acesta de vedere. Nu avem puterea de a iubi fără să ne mai gândim ce părere au ceilalți despre noi și pe cine iubim! Să nu fim ordonați de o sumă de concepte și prejudecăți. Din păcate, lumea așa a ajuns. Toți oamenii au ajuns să fie sclavii imaginii. E foarte greu să treci peste imagine, peste această prejudecată. Le este greu tuturor, chiar și oamenilor care știu că acest lucru este o tâmpenie. Aș fi ipocrit să spun că pe mine nu mă interesează imaginea, dar nu mă interesează doar asta. Nimic nu este mai important decât ceea ce simți.

Irina Velcescu: Trăim într-o lume în care ne măsurăm între noi. Ne comparăm unii cu alții, ne măsurăm din priviri. Există tipare pentru orice și măsuri ideale pentru orice. Și, chiar dacă la meniurile de fast-food, măsura XXL e cea spre care tindem (sucuri de 0,75L, dublu-cheese, sau porție mare de cartofi cu doar 2 lei

în plus), în ceea ce privește silueta, se tinde invers proporțional cu meniurile, spre XS. Aici intervine dilema. Cum faci să porți XS și să mănânci XXL? Ei bine, din păcate, nu există răspuns la această întrebare. Trebuie să alegi. Și când e vorba de alegeri, intervin, de cele mai multe ori, frustrarea și părerea celorlalți.

Când Neil LaBute a scris piesa asta, la începutul anilor 2000, lumea nu o descoperise încă pe Adelle – care să spargă tiparele de frumusețe, care să poată fi privită ca artistă, chiar dacă nu se încadrează în tiparul 90-60-90. Și îl uitase de mult pe Rubens. Două personaje aleg lookul, unul – mulțumirea și liniștea. Evident, numai ultimul e fericit și împăcat cu alegerea făcută. Din păcate pentru ea însăși, va descoperi foarte curând, ca Sartre, că iadul sunt ceilalți. Și că oricât am vrea să trăim într-o lume lipsită de strictețe, ne ciocnim iremediabil de standardele impuse de ceilalți.

Tudor Aaron Istodor: Mărimea contează? Evident că da. Oricât am încerca să ne mințim că nu contează, suntem influențați de ce cred ceilalți despre noi. Pentru mine, spectacolul acesta a fost foarte important, pentru că mi-am dat seama cât de mult conta să fiu plăcut, să fiu iubit de ceilalți, când, de fapt, contează să iubești, să îți placă ce îți place ție, să NU conteze părerea celorlalți despre ce alegeri faci și, atâta timp cât ești sincer cu tine, poți fi fericit. Oricum și orice ai face, tot vei fi criticat de unii, iubit de alții și, în timp ce încerci să te integrezi într-o societate, familie, gașcă, fiecare cu „cutumele” ei, viața trece pe lângă tine și uiți cel mai important lucru: să te bucuri de ea. Dar e greu. Să vorbești e ușor. *Mărimea contează* e un spectacol care nu dă verdicte, dar ridică niște probleme cu care sigur ne-am întâlnit într-un moment sau altul. Iubesc spectacolul ăsta. Și... era să spun „sper să-l iubiți și voi”... Nu. Sper să vă pună pe gânduri și, dacă e ceva din spectacol cu care rezonați, eu sunt fericit. Sincer.

REPERE BIOGRAFICE

AUTORUL

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București

tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80

e-mail: marketing@nottara.ro

Casa de bilete: 021 317 41 01

PMB
Primăria
Capitalei

Neil LaBute (n. 1963, Michigan) este dramaturg, cineast, romancier. A devenit cunoscut prin piesa *În compania bărbaților* (1997), care a și fost ecranizată și a câștigat premii la festivaluri prestigioase, la Sundance Film Festival, Independent Spirit Awards și New York Film Critics Circle. A scris scenariile pentru filmele *Possession* (2002) (bazat pe un roman de A.S. Byatt), *Forma lucrurilor* (2003) (bazat pe piesa omonimă, scrisă de el), *Omul de răchită* (2006), *Într-o dimineață de catifea* (2013) și *Un weekend nebun* (2015). A regizat filmele *Sora Betty* (2000), *Lakeview Terrace* (2008) și *Înmormântare cu peripeții* (2010). LaBute este producător și regizor al serialului TV *Billy & Billie*, și a regizat și scris scenariul pentru câteva episoade.

Poreclit „Dl. Obraznic” (Mr. Nasty), prin prisma tematicii sale directe, îndrăznețe, Neil LaBute face parte din școala de teatru „in-yer-face”, care a apărut în Marea Britanie, în anii '90. Termenul a fost introdus de criticul de teatru Aleks Sierz, pentru a-i desemna pe acei dramaturgi care prezintă subiecte șocante, scoțându-i, astfel, pe spectatori din zona lor de confort.

Piesa *Mărimea contează (XXL. Fat Pig)* a avut premiera în off-Broadway în 2004, iar în 2005 a câștigat Outer Critics Circle Award. A fost jucată și la Londra, în 2008, montare care i-a adus o nominalizare la Premiul *Laurence Olivier* pentru Cea mai bună nouă comedie. S-a jucat în numeroase teatre din Europa și din întreaga lume: Madrid, Boston, Los Angeles, Hong Kong, Melbourne, Mexico City, São Paulo etc.

REGIZORUL

Cristi Juncu s-a născut la 8 ianuarie 1968, în București. A studiat regia de teatru la Academia Luceafărul, între 1990 și 1995, având-o ca profesoară pe Cătălina Buzoianu.

De atunci, a realizat peste cincizeci de spectacole, printre care: *Portugalia* de Zoltan Egressy, *Aproape de John Cariani* și *Trilogia belgrădeană* de Biljana Srbljanovic la Teatrul *Anton Pann* din Râmnicu Vâlcea, *Conversație după o înmormântare* de Yasmina Reza, *Furtuna* de William Shakespeare și *Năpasta* de I.L. Caragiale la Teatrul *Toma Caragiu* din Ploiești, *Școala nevestelor* de Molière la Teatrul Național din Târgu Mureș, *Bekkanko* de Asaya Fujita la Teatrul *Mihai Eminescu* din Botoșani, *Butoiul cu pulbere* de Dejan

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București

tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80

e-mail: marketing@nottara.ro

[Casa de bilete: 021 317 41 01](#)

PMB
Primăria
Capitalei

Dukovski la Teatrul *Sică Alexandrescu* din Brașov, *Omul hazardului* de Yasmina Reza și *Un pic prea intim* de Rajiv Joseph la Teatrul *Nottara* din București, *American Buffalo* de David Mamet, *Orașul* de Evgheni Grishkovets, *XXL (Fat Pig)* de Neil LaBute, *Iluzii* de Ivan Vârâpaev și *contr(ACT)e* de Mike Bartlett la Teatrul Act din București, *Artă* de Yasmina Reza la Teatrul Bulandra din București, *Edmond* de David Mamet, *Eden* de Eugene O'Brien, *Vestul singuratic* de Martin McDonagh și *Hoții (This Lime Tree Bower)* de Conor McPherson la Teatrul 74 din Târgu Mureș.

Premii: 1999 – Marele Premiu (*ex-aequo*) la Concursul Național de Dramaturgie *Camil Petrescu*, organizat de Ministerul Culturii, pentru *Actorul*

2001 – Marele Premiu la Concursul Național de Dramaturgie *Camil Petrescu*, pentru *Ciupercutze*

2001 – Premiul Festivalului Internațional de Teatru de la Piatra Neamț pentru *Bekkanko* (producția de la Botoșani); aceeași producție este nominalizată pentru Premiul pentru Cel mai bun spectacol în cadrul Festivalului de Teatru Scurt de la Oradea

2003 – Premiul Anima Puck și Premiul Solo Puck pentru *Bekkanko* (producția de la Ariel) la Festivalul Internațional de Teatru Animapuck de la Cluj

2007 – Premiul pentru Cel mai bun regizor la Festivalul de Teatru Contemporan de la Brașov pentru *Butoiul cu pulbere*

SCENOGRAFUL

Cosmin Ardeleanu a absolvit Universitatea de Arhitectură și Urbanism *Ion Mincu* din București, în 1999, apoi Universitatea de Arte din Târgu-Mureș, Facultatea de Arte, Departamentul Teatru și este lector universitar în cadrul aceleiași facultăți. A semnat scenografia a numeroase spectacole, printre care *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale, după schițele lui Sever Frențiu, regia Alexandru Tocilescu, Teatrul Național București, 1998-1999, *Casa Zoikăi* de Mihail Bulgakov, regia Lucian Sabados, Teatrul Toma

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București

tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80

e-mail: marketing@nottara.ro

Casa de bilete: 021 317 41 01

PMB
Primăria
Capitalei

Caragiu din Ploiești, *Avarul* de Molière, regia Cristi Juncu, Teatrul Tineretului, Piatra Neamț, *Eseuri despre banalitatea răului* după Zilber/Sorokin/Schwaiger, regia Mihai Măniuțiu, Teatrul Metropolis, București, 2006, *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, regia Cristi Juncu, Teatrul *Toma Caragiu*, Ploiești, 2007, *Pyramus & Thisbe 4 You*, după W. Shakespeare, regia Alexandru Dabija, Teatrul Odeon, București, 2009, *Arta* de Yasmina Reza, regia Cristi Juncu, Teatrul Bulandra, București, 2010, *Martiri* de Marius von Mayenburg, regia Theodor Cristian Popescu, Teatrul Național Târgu Mureș, 2014, *Vârful aisbergului* de Antonio Tabares, regia Theodor Cristian Popescu, Teatrul Clasic *Ioan Slavici*, Arad, 2016.

A primit Premiul pentru scenografie la Festivalul de Dramaturgie Contemporană, Brașov, 2014, pentru scenografia spectacolului *Un pic prea intim* de Rajiv Joseph, Teatrul Nottara. Premiul pentru cea mai bună scenografie la Festivalul de scenografie VerdeTeatru, Buzău, 2015, pentru spectacolul *Arta* de Yasmina Reza, Teatrul Bulandra,

ACTORII

Raluca Tița: Născută în 1990, Raluca Tița și-a făcut studiile liceale în perioada 2005-2009, la Secția „Arta actorului”, a Liceului de Muzică „Dinu Lipatti”.

Între 2009 și 2012 a fost studentă la Universitatea Hyperion, Secția „Arta actorului”, la clasa profesorilor Magda Catone, Tomi Cristin, Ana-Maria Lazăr, continuând, în 2012, cu studii masterale în arta actorului, la aceeași universitate, unde i-a avut ca profesori pe Mircea Anca și Diana Dimian-Mihăiță.

În timpul anilor de studiu, a abordat un repertoriu divers, impus de necesitățile școlii, ce a mers de la literatura universală la cea națională. A fost Miranda în *Furtuna* de W. Shakespeare, Irina în *Trei surori* de A.P. Cehov, Efimița în *Conu Leonida față cu reacțiunea* de I.L. Caragiale, Maria în *Un mănunchi de flăcări* de Richard Nash sau Mata Hari în *Colonelul și păsările* de Hristo Boytchev.

Este, de mai mult timp, o apreciată colaboratoare a Teatrului Nottara, iar în ultimii doi ani a pășit și pe scenă, în calitate de actriță. În 2015, regizoarea Diana Lupescu i-a descoperit potențialul comic, distribuind-o în rolul unei secretare depășite de circumstanțe, în spectacolul *Aprilie, dimineața!* de Mihai Ispirescu.

În anul următor, pe aceeași scenă, regizorul macedonean Ljupcho Gyorgievski a intuit și el potențialul expresiv al tinerei actrițe, așa că a distribuit-o în rolul unuia dintre animalele vorbitoare și înțelepte, din *O poveste foarte simplă* de Maria Lado.

Cel mai recent rol al ei este Helen, în piesa *Mărimea contează* de Neill La Bute, montată la Teatrul Nottara de Cristi Juncu.

Andi Vasluianu: Născut pe 23 iunie 1974, a absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, Specialitatea: Actorie la clasa prof.univ. Sanda Manu, în 1999. Are o activitate bogată atât în teatru, cât și în film.

Printre rolurile sale din film, se numără cele din *Rămâi cu mine* (2013, serial TV produs de HBO), *Despre oameni și melci* (2012, regia: Tudor Giurgiu), *Minte-mă frumos* (2012, regia: Iura Luncașu), *Biblioteca Pascal* (2011, regia: Szabolcs Hajdu), *Periferic* (2010, regia: Bogdan George Apetri), *Cealaltă Irina* (2009, regia: Andrei Gruzniczki), *California Dreamin' (Nesfârșit)* (2007, regia: Cristian Nemescu), *Hârtia va fi albastră* (2006, regia: Radu Muntean). În teatru, a jucat în spectacole precum *Furtuna* de William Shakespeare (regia: Cristi Juncu), *Azilul de noapte* de Maxim Gorki (regia: Cristi Juncu), *Casa Zoikăi* de M. A. Bulgakov (regia: Lucian Sabados), *Călătoria domnului Perrichon* de Eugène Labiche (regia: Alexandru Dabija), *Din viața insectelor* de Karel & Josef Capek (direcția de scenă: V.I. Frunză), *Don Juan sau dragostea pentru geometrie* de Max Frisch (regia: Alexandra Penciu), *Miriam W.* de Savyon Liebrecht (regia: Radu Afrim) – la Teatrul Dramatic *Toma Caragiu* din Ploiești; *Costumele* (o producție a Companiei *Passe Partout Dan Puric*); *Jocul de-a adevărul* de Lia Bugnar (regia: Lia Bugnar și Dorina Chiriac) – la Teatrul Metopolis; *Iluzii* de Ivan Vârâpaev (regia: Cristi Juncu), *Shape of Things (Forma lucrurilor)* de Neil LaBute (regia: Vlad Massaci), *Capra cu trei iezi*, după Ion Creangă (regia: Alexandru Dabija) – la Teatrul ACT. La Teatrul Nottara, în această stagiune, joacă în spectacolele *Un pic prea intim*, *Mărimea contează*, *Vestul singuratic*, *Iarna*.

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București

tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80

e-mail: marketing@nottara.ro

Casa de bilete: 021 317 41 01

PMB
Primăria
Capitalei

Vlad Zamfirescu: S-a născut pe 1 martie 1974 și a absolvit Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale* din București, clasa Ion Cojar. Din 1998, e angajat al Teatrului *Lucia Sturza Bulandra* din București și colaborează cu Teatrul Act și Teatrul *Nottara* din București, cu Teatrul Național din Cluj Napoca și cu Teatrul *George Ciprian* din Buzău. Din 2005, e președintele companiei culturale Catharsis.

În 2004, a primit premiul special al juriului Festivalului de Teatru Contemporan de la Brașov pentru rolul John din piesa *Bash. O trilogie contemporană* a lui Neil LaBute și, un an mai târziu, UNITER-ul i-a acordat premiul de debut pentru rolul Frederick din *Pelicanul* lui August Strindberg. A jucat în spectacole precum *Scandal la Palermo*, adaptare după Carlo Goldoni, regia: Cătălina Buzoianu, rolul Amorezul, Teatrul *Bulandra* (1997); *Petru* de Vlad Zografi, regia: Cătălina Buzoianu, rolul Academicianul, Teatrul *Bulandra* (1998); *Tacâmuri de pui* de Spiró György, regia: Gelu Colceag, rolul El, Teatrul *Bulandra* (1999); *Regele Lear* de William Shakespeare, regia: Dragoș Galgoțiu, rolul Edmund, Teatrul *Bulandra* (1999); *Hamlet* de William Shakespeare, regia: Vlad Mugur, rolul Claudius, Teatrul Național *Lucian Blaga*, Cluj-Napoca (2001); *Tango* de Sławomir Mrożek, regia: Gelu Colceag, rolul Arthur, Teatrul *Bulandra* (2001). În stagiunea actuală a Teatrului Nottara, poate fi văzut în spectacolele *Vestul singuratic*, *Efecte colaterale*, *Panică*, *Mărimea contează*.

Tudor Aaron Istodor: S-a născut pe 24 mai 1984 și și-a descoperit pasiunea pentru teatru din liceu. A absolvit, în 2009, Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale* din București. A colaborat cu regizori precum Lucian Pintilie, Radu Muntean, Paul Negoescu.

A jucat în filme regizate de Fanny Ardant (*Rouges sont les rêves*, *Cadences obstinées* și *Cenușă și sânge*), și în *Domnișoara Christina*, semnat de Alexandru Maftai, iar cel mai recent rol al său este cel din lungmetrajul *Fixeur*, regizat de Adrian Sitaru. A interpretat rolul lui Edward al II-lea în serialul *The Plantagenets*, produs de BBC. Este unul dintre cei zece tineri actori europeni care au fost selectați în programul Shooting Stars, organizat de European Film Promotion (EFP) și ajuns la cea de-a 20-a ediție.

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București

tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80

e-mail: marketing@nottara.ro

[Casa de bilete: 021 317 41 01](http://www.nottara.ro)

Are o activitate bogată și în teatru, în spectacole precum *Regele Lear* de William Shakespeare, regia David Doiashvili, 2016, TNB, *Hagi Tudose* de Barbu Delavrancea, regia Dan Tudor, Teatrul Metropolis, 2016, *Băiatul din Brooklin* de David Margulies, regia Cristi Juncu, Teatrul Evreiesc de Stat, 2015, *Profesiunea doamnei Warren* de George Bernard Shaw, regia Claudiu Istodor, Teatrul Mic, 2012, *Epopoea lui Ghilgamesh*, regia Dragoș Galgoțiu, Teatrul Odeon, 2009.

Irina Velcescu: A absolvit în 2004, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, Facultatea de Teatru, specializarea Arta Actorului. A debutat în *Blues pentru un mort* de Caridad Svich, regia: Radu Grigore, la Teatrul Național *I.L. Caragiale* (2003). Au urmat roluri importante în producțiile *Un spectacol de teatru*, după Aureliu Manea, regia: Chris Simion, Teatrul Foarte Mic (2004); *Paparazzi* de Matei Vișniec, regia: Ovidiu Gherasim, Theatrum Mundi (2005); *The Shape of Things* de Neil LaBute, regia: Vlad Massaci, Teatrul Act (2005); *subUrbia* de Eric Bogosian, regia: Aurel Palade, Teatrul de Comedie (2006); *Comedy.Show*, spectacol de improvizație, Club La Scena (2007); *Bash. O trilogie contemporană* de Neil LaBute, regia: Vlad Massaci, Teatrul Act (2008); *Niște fete* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, Godot Cafe-Teatru (2009); *XXL (Fat Pig)* de Neil LaBute, regia: Cristi Juncu, Teatrul Act (2010); *Cupluri*, după Donald Margulies, regia: Vlad Zamfirescu, Godot Cafe-Teatru (2011); *Iluzii* de Ivan Vîrîpaev, regia: Cristi Juncu, Teatrul Act (2012); *Răbdărică și Mofturică salvează Noaptea de Ajun* de Oana Răsuceanu, regia: Oana Răsuceanu, Teatrul pentru copii Momolino (2014).

În cinema, a jucat în filme care i-au adus nominalizări la distincții precum: *Tânăra Speranță*, în cadrul Premiilor Gopo (2007) și a obținut Premiul pentru Cea mai bună actriță, la Festivalului CineMAIubit (2006), pentru filmul *Vineri, în jur de 11*.

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

PMB
Primăria
Capitalei

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București

tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80

e-mail: marketing@nottara.ro

[Casa de bilete: 021 317 41 01](#)

Persoană de contact:

Silvia Dumitrache

Secretariatul Literar

Teatrul *Nottara*

e-mail: silvia.dumitrache@nottara.ro

PMB
Primăria
Capitalei